

Formanden (Arabbe): Det ærede Medlem har altsaa taget Underændringsforslaget under Nr. 8 i Betænkningen tilbage; maa jeg spørge, om Noget optager det. (Dphold) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Thorup. Maatte jeg nu gjøre nogle Bemærkninger til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Aalborg (S. K. Larsen). Han har utvivlsomt Ret i een Ting, nemlig at Brændevinsnydhelsen her i Landet er meget stor. Jeg vil sige, at den er meget stor i Forhold til de fleste Lande, men jeg tror neppe, at det ærede Medlem vilde vinde Noget ved at indføre en saa høi Told, som her er foreslaaet, og Meningen er jo, at man ogsaa vil have en høiere Brændevinsbestatning. Uagtet det ærede Medlem utvivlsomt brugte nogle af de Tal, jeg har til min Raadighed her, tror jeg ikke, at det var en rigtig Konklusion, han kom til, særlig naar han henviste til, at i Norge og i England skulde Brændevinsdrifningen aftage, navnlig paa Grund af den høiere Toldbestatning. Jeg tror neppe, at den er aftagen af den Grund. Jeg indrømmer, at i Norge og Sverig er den, saa vidt man kan skjønne, aftagen noget, men det er ikke alene paa Grund af Brændevinsbestatningen, men tilfællelige paa Grund af andre Forholdsregler, der ere tagne med Hensyn til Brændevinsudskænkningen, og flere forebyggende Midler, og tager det ærede Medlem England, vil han se, at der i 1876 drickes pr. Individ der omtrent dobbelt saa Meget som i 1860, uagtet man der har den meget høie Brændevinsbestatning. Det synes jeg, beviser, at den meget høie Brændevinsbestatning ikke udretter Noget. (Bust: Det kommer an paa, hvor høi Skatten er). Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds siger, at det kommer an paa, hvor høi Skatten skal være, men sætter man den for høit . . . (Bust: Til 6 Kr.) Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde stille et saadant Forslag, det vilde se ret komist ud fra det ærede Medlems Side. Jeg tror rigtignok, at det saa vilde være rigtigere helt at forbyde Brændevinsbrænding; det er meget korrektere, thi 6 Kroners Stat paa en Pot Brændevin kan jeg ikke negte, er af de Forslag, jeg ikke vil stemme for. Naar det ærede Medlem altsaa taler om den meget stærke Brændevinsnydhelse her i Danmark og vil arbejde hen i den Retning, at den kunde aftage, er jeg aldeles enig med ham, men jeg tror ikke, at det gaar paa den Maade. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at efter de Dplysninger, som foreligger fra den samme For-

fatter, som jeg nævnte igaar, drikke vi her i Danmark 4 Gange saa meget pr. Hoved som i England. Det vil sige, for ikke at blive misforstaaet, at i Danmark ere Vin og Brændevin beregnede sammen, medens i England hver Ting beregnes for sig, og jeg har for England kun medtaget Brændevinen, men forbigaaet, hvad der drickes af Vin. Smid- lertid tror jeg ikke, at den Vin, vi drikke her, drickes af ret Mange, men kun af de høiere Samfundslag. Man kan derfor vistnok sige, at i de almindelige Samfundslag drikke vi temmelig tæt her i Danmark, og jeg skal gjerne være med til at hæmme dette, men ikke ved Repressalier, og det tror jeg ogsaa ligger væsenlig udenfor nærværende Lovforslag. Da den høitærede Finanzminister igaar udtalte, at Venstre har indbragt et Forslag, som han gik ud fra, var Venstres Flertals Mening, nemlig Forslaget fra 1880—81, og at man da forlangte en Ubestatning, skal jeg overfor den høitærede Minister indrømme, at det er fuldstændig rigtigt, at mit Navn staa antegnet derpaa, men jeg tror, at den ærede Ordfører dengang udtalte loyalt, at der var Medlemmer, som ikke vilde en Olskat; ialtsald veed jeg, at det var paalagt ham. Jeg vil i Forbigaaende sige, at jeg giver den ærede Ordfører Ret i, at de Medlemmer, der indbragte dette Forslag, ingenlunde kunde betragtes som Folkethingets Flertal paa den Tid. (Th. Nielsen: Langt fra!) Det ærede Medlem for Veile har fuldstændig Ret, de kunde langt fra betragtes som Thingets Flertal. I det jeg nu slutter disse saa korte Bemærkninger vil jeg altsaa bede dem, der mene, at vi skulle beholde Brændevinsbestatning her i Danmark, om at stemme for mit subsidiaire Forslag; de, der mene, at man helt kan opheve Brændevinsbestatningen, skulle selvfølgelig ikke stemme derfor.

Søren: Der er i den Betænkning, som foreligger fra Udvalget, kun ganske saa Punkter, hvor Udvalget har kunnet enes. Et af disse Punkter, med Hensyn til hvilket det er enigt, er om en Henvisning til Finanzministeren og angaar Undersøgelse af Sukkertolden. Dette skriver sig, som Betænkningen jo ogsaa udtaler, fra det Andragende fra de danske Sukkerfabriker, som ledjager Betænkningen, og som gaar ud paa at faae Toldsatserne paa Sukker noget ændrede. Dette Andragende har Udvalget jo ikke troet at kunne behandle i sin Helhed, fordi vi manglede de nødvendige Forudsætninger derfor. Sagen var ogsaa fremme i Landstinget, men man kom da til det samme Resultat, at denne Sag neppe var moden til Afgjørelse med de Dplysninger, der stode til Thingets Raadighed. Vi have